

1. Vad heter du?

Jag heter Maria Miesenberger. Min pappa kommer från Österrike, och min mamma från Skåne i södra Sverige där jag också är född. Men jag har vuxit upp utanför Stockholm.

2. När började du med konst?

Det var nog först när jag börjat på Konstfack på deras avdelning för fotografi som jag började förstå vad konst var och att det jag gjorde kanske också kunde vara det.

Men jag har hållit på att skapa på olika sätt ända sedan jag var liten. Jag har gillat att jobba med lera, ritat och sytt kläder och andra mjuka saker, fotograferat och kopierat bilder, virkat, snickrat och byggt saker, lekt väldigt mycket i sandlådan, planterat i trädgården... Alltid haft något projekt på gång som ska bli något.

3. Finns det någonting du inte tycker om att jobba med?

Det får inte var för tungt. Det orkar jag inte. Trots det gör jag ibland jättestora och mycket tunga skulpturer, men då får jag hjälp och använder maskiner.

Sen tycker jag inte så mycket om att jobba med andra människor omkring mig. Jag vill vara ensam när jag tänker och arbetar med mina verk. Det ska helst vara tyst, så jag kan höra mina tankar. Inte musik eller radio. Det bästa jag vet är att vara ensam i min ateljé. När jag sen vet vad jag vill göra, och hur jag vill att det ska bli så tycker jag att det är roligt att ta hjälp att göra klart verket av någon som är bättre än jag på just den tekniken eller materialet som till exempel en gjutare, smed eller vattenskarare.

4. Ville du bli konstnär när du var liten?

Jag visste inte riktigt att man kunde bli konstnär när jag var liten, att det fanns som en möjlighet även om jag gick på museer och gallerier ibland som barn. Men jag visste att det fanns något i mig som måste ut på ett eller annat sätt. Något som behövde ett språk för att bli begripligt och synligt. Längre letade jag efter det språket utan att riktigt hitta det. Sen upptäckte jag att konsten är ett språk som jag kan lära mig att använda på mitt sätt för att säga det jag vill och på den vägen har jag fortsatt. På ett sätt känner jag mig alltid liten och som en nybörjare trots att jag hållit på med det jag gör i snart 25 år.

5. Hur många konstverk har du gjort?

Jag har inte räknat, men det är kanske 500 verk? Själv tycker jag att jag jobbar otroligt långsamt. Vissa verk kan ta många år innan jag tycker att jag vet hur de ska göras för att fungera och bli som jag vill.

6. Vilken är din favoritfärg?

Olika nyanser av lila och grönt. Gärna i kombination.

Fast de vackraste färgerna ser jag i naturen, på aspens silverrosa stam, på gräset när det skiftar från spirande grönt på våren till rosaröd gult på sensommaren.

7. Vilka material gillar du att jobba med?

För mig är varje material och teknik som ett nytt språk. Jag är nyfiken och tycker om att lära mig nya saker. Det tar lång tid att lära sig ett nytt språk, man måste öva mycket. Men när jag börjar förstå och kunna det så vill jag prova att säga allt jag kan på det språket! Ibland behöver jag lära mig ett nytt språk för något jag vill säga som inte går att uttrycka med de språk jag redan kan och har. Då lär jag mig ett nytt material eller en ny teknik - och så får jag nya "ord" som jag kan använda i mina "meningar". Jag jobbar med fotografi, gjuter i glas, aluminium, brons och rostfritt stål, tecknar, syr, arbetar i olika metaller, lera - det jag tycker passar bäst för det jag vill säga eller berätta om just då, med just det verket.

8. Vad blir du inspirerad av när du gör konst?

Jag tycker om att läsa, se och lyssna. I mötet med en annan människas tankar, funderingar och berättelse om sitt liv, sina relationer och sin historia hittar jag egna tankar och inspiration. Jag funderar över sammanhang, min egen plats i tiden, i livet. Jag blir också inspirerad av platser och möjligheter. När någon ber mig göra ett verk för en specifik plats och jag ser att: Ja, här kan just det verket bli till som jag burit så länge inom mig! Eller när jag ser andra konstnärers verk som kanske ser helt annorlunda ut än mina egna, men som lyckas beröra med sin berättelse.

9. Hur hittar du på namn till dina konstverk?

Det brukar ta tid. Det är inte lätt! Jag vill att namnet på verket, eller titeln som det också kallas, på något sätt ska sammanfatta eller ge en liten ledtråd in i vad det är jag vill att verket ska handla om, eller berätta om. Fast ibland blir det mer som en dikt eller en gåta.

10. Hur får du andra människor att bli intresserade av din konst?

Jag visar mina verk så ofta jag får möjlighet på olika konsthallar och

museer och på gallerier. Vissa av mina verk finns på platser som många människor passerar varje dag, i tunnelbanan eller i parker. Böcker och kataloger är också ett viktigt och spännande sätt att visa mina verk på även efter att utställningen är över.

11. Vilket är ditt favoritdjur?

Jag har alltid tyckt om ormar. Men sen finns inget sötare än en liten get. Där jag bor nu finns det mycket vilda djur. Älgar, hjortar och råvar. Djur som lever precis bredvid oss i den vilda naturen, men som inte bryr sig ett smack om oss. Utom om vi planterat något extra gott i trädgården...